

รธน. มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม
มาตรา ๒๕๕ วรรคเจ็ด และมาตรา ๓๐๒ วรรคสี่

ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... เป็นร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการและให้ถือเอาร่างของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลัก การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
กระทำเป็นสามวาระ มีองค์ประชุมและการออกเสียงลงคะแนน รวมถึงระยะเวลาในการพิจารณาเป็นไป
ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ แม้การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรจะใช้เวลาเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคสี่ ก็ตาม แต่กำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่มีบทบังคับให้เกิดผลใด ๆ
เป็นกำหนดเวลาเร่งรัดเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงตราขึ้นโดยถูกต้อง
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้ว

สำหรับคำปรารภและร่างมาตรา รวม ๗๓ ร่างมาตรา ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เว้นแต่
ร่างมาตรา ๖๔ ที่ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ และให้ใช้ข้อความแทนโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีอำนาจกำหนดและจัดทำบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.
โดยข้าราชการประเภทอื่นให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม และข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมมีอัตราไม่สูงกว่า
บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการได้โดยไม่ต้องได้รับการพิจารณาจากรัฐสภานั้น
จึงมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. และข้าราชการฝ่ายอื่น นอกจากนี้
การที่ร่างมาตรา ๖๓ ที่ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๐ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดตำแหน่งหรือคุณสมบัติต่าง ๆ
ของข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมอันเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน
และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการดังกล่าวไว้ก็เป็นเพียงการกำหนดคุณสมบัติอย่างกว้างเท่านั้น เมื่อไม่มี
ข้อความใดกำหนดให้ข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมมีความแตกต่างจากข้าราชการฝ่ายอื่น
หรือมีคุณสมบัติทำนองเดียวกันกับพนักงานอัยการ จึงมีความแตกต่างกันในสาระสำคัญ ร่างมาตรา ๖๔
ดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๐๒ และมาตรา ๒๕๕
วรรคเจ็ด และเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะ
ของบุคคลที่เป็นข้าราชการฝ่ายอื่น อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและ
วรรคสาม แต่ข้อความตามร่างมาตรา ๖๔ ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้นไม่เป็นสาระสำคัญ เป็นอันตกไป
ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสอง จึงให้ส่งร่างคืนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔๑
วรรคสาม

ย่อโดย นางสาวณิกานต์ มิ่งโมลี
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายสุภัทร แสงประดับ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๕

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายชวลิต ศรีโฉมงาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี